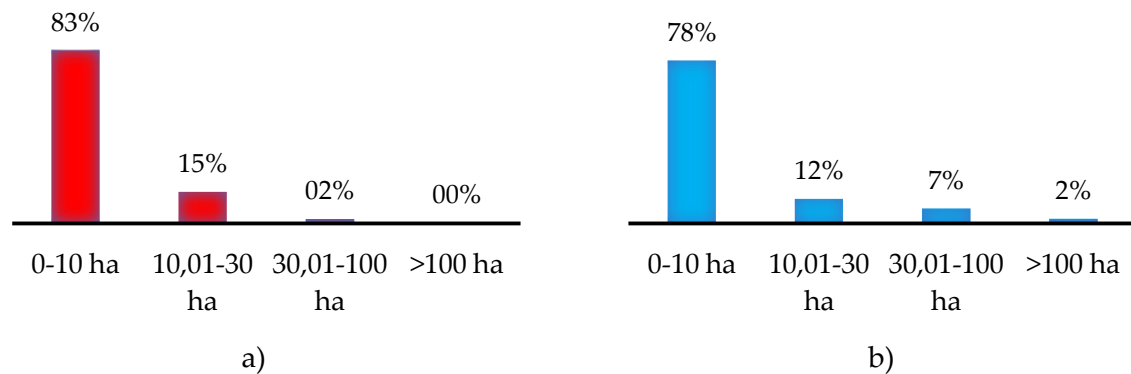
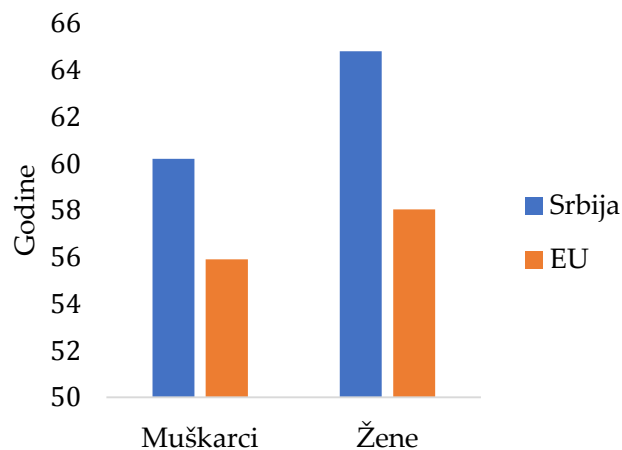


(slika 1.8a), može se zaključiti da najveći broj gazdinstava raspolaže malim posedom (>90%) koji ima slabe investicione potencijale. U strukturi setve dominiraju niskoprofitabilne biljne vrste kao što su žitarice (>50%), dok industrijskog bilja ima cca. 14%, a povrtarskih, voćarskih i vinogradarskih vrsta ukupno ima oko 30% (Izvor: Agrosmart). Slična situacija je prisutna je EU (slika 1.8b).



Slika 1.8. Dijagram veličine gazdinstava prema intervalima raspoloživog zemljišta: a) R. Srbija (Anketa o strukturi poljoprivrednih gazdinstava, 2018); b) EU (Eurostat, 2016)

Negativna okolnost u poljoprivredi Srbije, ali i Evropske unije jeste činjenica da je starosna struktura poljoprivrednih proizvođača nepovoljna, gde u populaciji dominiraju pojedinci stariji od 50 godina (slika 1.9). Opšte je poznato pravilo da se promene u navikama starijih ljudi teško prihvataju. U tom smislu ovo predstavlja dodatni apsurd namere da se moderna tehnologija koja podrazumeva napuštanje osnovnih principa konvencionalne poljoprivrede uvede dovoljno brzo među poljoprivrednike starije dobi.



Slika 1.9. Prosečna starost nosioca gazdinstava u EU (Eurostat, 2016)

Poljoprivredu u R. Srbiji, osim velike starosti nosilaca gazdinstava, pogađa i činjenica o veoma niskom stepenu obrazovanja, gde je generalno svega 6% visokoobrazovano, a čak 49% bez ikakvog formalnog obrazovanja (slika 1.10). Preduslov prelaska na modernu tehnologiju je razumevanje efekata primene, za šta su potrebna bazična znanja iz prirodnih i tehničkih nauka. Sve pomenuto uveliko izostaje i realno je očekivati da, ukoliko se ne bude insistiralo na edukaciji